

หลวงพ่ไม่อยากให้สึกเลย

วันพุธที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

หลวงพ่ไม่อยากให้ใครสึกเลยแม้แต่รูปเดียว อยากให้ศึกษาวิชาธรรมกายกัน สึกออกไปอย่างมากที่สุดก็ไปมีลูกมีเมีย ได้เลี้ยงลูกเลี้ยงเมีย ก็ได้แค่นั้น หลวงพ่อยังนึกไม่ออกว่า จะได้อะไร สุดท้ายก็หมดเวลาของชีวิต ไม่ได้อะไร

พวกเราลูกๆ หลวงพ่อทุกรูปมีบุญมากนะ ที่ได้มีโอกาสศึกษาวิชาธรรมกาย เพราะฉะนั้นอย่าคิดสึก ถ้าสึกควรเปลี่ยนเป็น “ศ” คิดศึกษาไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรม ท่ามกลางชีวิตศึกษาวิชาธรรมกายไปเลย มีเท่าไรเรียนรู้ให้หมด ไม่หมดไม่เลิก ตายแล้วกลับมาเกิดใหม่ ศึกษาต่ออีก คิดอย่างนี้สิ! อย่าไปคิดมีลูกมีเมีย ก็ได้แค่ลูกแค่เมีย ไม่วิเศษอะไรเลย หมู หมา กา ไก่ มันทำได้ ใครก็ทำได้ ออกไปข้างนอกเจอคนหาลูกหาเมียเยอะ

ไม่หานี้เสียก คึกษาวิชชธรรมกายนี้ยาก ทั้งมนุษย์และเทวดา
เขาจะกราบไหว้ คอยติดตามคุ้มครองรักษาผู้ที่เข้าถึงวิชา
ธรรมกาย คึกษาวิชชธรรมกาย หลวงพ่ออยากให้ลูกทุกรูป
ซาบซึ้งในวิชชธรรมกายให้มากๆ พยายามทุ่มชีวิตศึกษา
ฝึกฝนให้ชำนาญ อย่าเอาหัวใจไปไว้ที่อื่นนะจ๊ะ

หลวงพ่อนั่งรับแขก หลายท่านบอกว่า สิ่งที่เขาอยาก
เป็นจริงๆ คือเป็นอย่างที่หลวงพ่เป็น หรือเป็นอย่างพระ
อาจารย์ แต่ชีวิตตอนนี้เขาเลือกไม่ได้ เขาถูกเข้าไปอยู่ในคุก
แล้ว เหมือนมีเครื่องผูกหย่อนๆ ไว้ แต่จริงๆ เขาอยากเป็น
อย่างนี้ เพราะฉะนั้นทุ่มหัวใจฝึกฝนกันนะ

ชีวิตทางโลกไม่ใช่ความสุขที่แท้จริงหรอก อารมณ์
ที่เข้าถึงธรรมภายใน มีความสุขละเอียดประณีตมากกว่า
เพราะฉะนั้นเราต้องเข้าถึงจุดนี้ให้ได้ ศึกษาให้รู้แจ้ง ฝึกฝน
ให้ชำนาญ แล้วกลับไปสอนให้ชาวโลกเขามาถึงจุดนี้ให้ได้
หลวงพ่อยากให้ลูกๆ ทุกรูป มีความคิดอย่างทีหลวงพ่คิด
และอยากให้เป็นอย่างนี้ จะเป็นได้ไหม

ชีวิตของสัตว์ทั้งหลายในโลกนี้
มีกำหนดร้อยปีเป็นอย่างมาก
ไม่เกินกำหนดนั้น
ย่อมจะเหือดแห้งไป เหมือนไม้้อที่ถูกตัดแล้ว
มีแต่จะเหี่ยวแห้งไป ฉะนั้น
จะมัวเพลิดเพลिनไปไย
จะมัวเล่นคึกคะนองไปทำไม
ความยินดีจะเป็นประโยชน์อะไร
ประโยชน์อะไรด้วยการแสวงหาทรัพย์
จะมีประโยชน์อะไรด้วยบุตรและภรรยา

ช.ชา.(บาลี) ๒๓/๒๐๖๒/๔๑๕

